

Pondelok: dlhé ticho

Komentár evanjelia na 23.
december v adventnom týždni.
„Vtom sa mu [Zachariášovi]
rozviazali ústa a jazyk i
prehovoril a velebil Boha.“
Putujme k narodeniu malého
Ježiša s vnútorným tichom,
ktoré nám pomôže milovať
plány, ktoré má s nami Boh.

Evanjelium (Lk 1, 57-66)

Alžbete nadišiel čas pôrodu a
porodila syna. Keď jej susedia a
príbuzní počuli, že jej Pán prejavil
svoje veľké milosrdenstvo, radovali
sa s ňou. Na ôsmy deň prišli chlapca
obrezať a chceli mu dať meno

Zachariáš po jeho otcovi. Ale jeho matka povedala:

„Nie, bude sa volať Ján.“

Povedali jej:

„Veď v tvojom príbuzenstve sa nik takto nevolá.“

Dali znak otcovi, ako ho chce nazvať on. Vypýtal si tabuľku a napísal:

„Ján sa bude volať.“

A všetci sa divili. Vtom sa mu rozviazali ústa a jazyk i prehovoril a velebil Boha. Všetkých ich susedov zmocnil sa strach a všade po judejských horách sa hovorilo o týchto udalostiach. A všetci, čo to počuli, vstúpili si to do srdca a vraveli: „Čím len bude tento chlapec?“

A vskutku Pánova ruka bola s ním.

Komentár

Narodenie svätého Jána Krstiteľa rozjasní život Zachariáša a Alžbety a prinesie radosť a údiv ich príbuzným a susedom.

Títo rodičia o tomto dni často snívali, ale už ho nečakali. Je celkom možné, že Zachariáš sa cítil Bohom opustený. Čakal naň už dlho. Vo svojej mladosti a zrelosti sa vo viere modlil za svoju rodinu, za svoj ľud, za príchod Mesiáša.

Prišiel však čas, keď ho čakanie unavilo. Bol spokojný s plnením rituálov svojej kňazskej služby, ktoré sprevádzali modlitby, pôsty a obety. To všetko však robil bez veľkej viery, možno aj v zúfalstve, s malou láskou.

Pán ho nechal nemého počas celého obdobia Alžbetinho tehotenstva. Deväť mesiacov mlčania. Aby sa naučil rozjímať; aby sa naučil pozerat' na Boží krok jeho životom a

kontemplovať ho; aby obnovil svoju lásku.

Boh mu dáva čas, aby sa naučil dôverovať a mlčať pred Božím tajomstvom a s pokorou a v tichosti kontemplovať jeho konanie, ktoré sa zjavuje v ľudských dejinách a ktoré vždy presahuje našu predstavivosť. Zachariáš zakúša, že pre Boha nič nie je nemožné.

Dnešné evanjelium sa zastavuje vo chvíli pomenovania dieťaťa. Alžbeta vyberá meno, ktoré je cudzie rodinnej tradícii. Zachariáš potvrdzuje túto voľbu a zapisuje ju na tabuľku: „Ján je jeho meno“.

Narodenie svätého Jána Krstiteľa je obklopené úžasom, prekvapením, radosťou a vďačnosťou. Ľud naplnila svätá bázeň pred Bohom a „všade po judejských horách sa hovorilo o týchto udalostiach“ a v úžase sa pýtali: „Čím len bude tento chlapec?“.

Aj my sa môžeme pýtať sami seba,
aká je naša viera: Je to zvyková,
rutinná, plochá viera? Som ako
Zachariáš, človek unavený čakaním,
nemilujúci? Mám zmysel pre úžas,
keď vidím Pánove skutky vo svojom
živote a v živote iných? Som
otvorený Božím prekvapeniam?

Tak ako Zachariáš, aj my
potrebujeme čas ticha, aby sme sa
naučili meditovať, naučili sa pozeráť
a kontemplovať Božie zázraky, aby
sme každý deň obnovovali svoju
lásku.

Luis Cruz // yana
gayvoronskaya - Canva